

කිංමුලක සුතතං

[සාවච්ඡිනිදනං]

සචෙ භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිජීයා පරිබ්බාජකා ඵලං පුච්චෙය්‍යා:
 කිංමුලකා ආවුසො, සචෙඛ ධම්මො, කිංසමෙභවා සචෙඛ ධම්මො, කිං
 සමුදයා සචෙඛ ධම්මො, කිංසමොසරණා සචෙඛ ධම්මො, කිංපමුඛා
 සචෙඛ ධම්මො; කිංආධිපතෙය්‍යා සචෙඛ ධම්මො, කිංඋත්තරා සචෙඛ
 ධම්මො, කිංසාරා සචෙඛ ධම්මොති? ඵචං පුට්ඨා තුමෙභ භික්ඛවෙ,
 තෙසං අඤ්ඤතිජීයානං පරිබ්බාජකානං කිත්ති බ්‍යාකරෙය්‍යාථාති?

භගවම්මුලකා නො භනෙත, ධම්මො භගවනෙතනතිකා භගවං
 පටිසරණා. සාධු භනෙත, භගවනං යෙව පටිභාතු ඵතසස භාසිතසස
 අඤ්ඤා. භගවතො සුඤ්ඤා භික්ඛු ධාරෙසසනති ති.

තෙන භි භික්ඛවෙ, සුඤ්ඤාථ¹ සාධුකං මනසිකරොථ භාසිසාමීති. ඵචං
 භනෙතති චො තෙ භික්ඛු භගවතො පච්චෙසසාසුං. භගවා ඵතදචොච:

සචෙ භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිජීයා පරිබ්බාජකා ඵචං පුච්චෙය්‍යා:
 කිංමුලකා ආවුසො, සචෙඛ ධම්මො, කිංසමෙභවා සචෙඛ ධම්මො, කිං
 සමුදයා සචෙඛ ධම්මො, කිංසමොසරණා සචෙඛ ධම්මො, කිංපමුඛා
 සචෙඛ ධම්මො, කිංආධිපතෙය්‍යා සචෙඛ ධම්මො, කිංඋත්තරා සචෙඛ
 ධම්මො, කිං සාරා සචෙඛ ධම්මොති? ඵචං පුට්ඨා තුමෙභ භික්ඛවෙ,
 තෙසං අඤ්ඤතිජීයානං පරිබ්බාජකානං ඵචං බ්‍යාකරෙය්‍යාථ:

ජන්දමුලකා ආවුසො, සචෙඛ ධම්මො, මනසිකාරසමෙභවා සචෙඛ
 ධම්මො, ඵසසමුදයා සචෙඛ ධම්මො, වේදනා සමොසරණා සචෙඛ ධම්මො,
 සමාධිපමුඛා සචෙඛ ධම්මො, සතාධිපතෙය්‍යා සචෙඛ ධම්මො, පඤ්ඤාත්තරා
 සචෙඛ ධම්මො, ඵමුත්තිසාරා සචෙඛ ධම්මො'ති. ඵචං පුට්ඨා තුමෙභ
 භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිජීයානං පරිබ්බාජකානං ඵචං බ්‍යා-
 කරෙය්‍යා ථාති.

1. දෙසෙසාමි. තං සුඤ්ඤාථ -මඡසං

8. 2. 9. 3

කිංමුලක සූත්‍රය

[සැවැත්වීමේ නිදහස]

ඉදින් මහණෙනි, අන් තොටු පිරිවැරීමේ මෙසේ පුළුවන් නොවන ද: ඇවැත්වීම, හැම දහමිහු (පඤ්චස්කන්ධයෝ) කුමක් මුල්කොට ඇත්තාහු ද, හැමදහමිහු කුමක් ප්‍රභවකොට ඇත්තාහු ද, හැමදහමිහු කුමක් සමුදයකොට ඇත්තාහු ද, හැම දහමිහු කුමක් වැදගැනුම් කොට ඇත්තාහු ද, හැමදහමිහු කුමක් ප්‍රමුඛ කොට ඇත්තාහු ද, හැම දහමිහු කුමක් ආධිපත්‍යය කොට ඇත්තාහු ද, හැම දහමිහු කුමක් උතුරු කොට ඇත්තාහු ද, හැම දහමිහු කුමක් හරකොට ඇත්තාහු ද? කියායි. මහණෙනි, මෙසේ පුළුවන් නොවන ලද තෙපි අන්තොටු පිරිවැරීමෙන් මෙසේ පවසනු ද?

වහන්ස, අපගේ ධර්මයෝ හඟවන්නු මුල්කොට ඇත්තාහ. හඟවන්නු නොකොට ඇත්තාහ. හඟවන්නු පිළිසරණ කොට ඇත්තාහ. වහන්ස, තෙල භාණ්ඩයාගේ අතිය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ම වැටහේවා! භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ භාණ්ඩය අයා භික්ෂුහු ධරන්යි.

එසේ නම් මහණෙනි, අසවු, මොනොවට මෙතෙහි කරවු, කියමි යි. වහන්ස, එසේ යයි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙල වදළසේක:

මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරීමේ “ඇවැත්වීම, හැම දහමිහු කුමක් මුල්කොට ඇත්තාහු ද, හැම දහමිහු කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත්තාහු ද, හැම දහමිහු කුමක් සමුදය කොට ඇත්තාහු ද, හැම දහමිහු කුමක් වැදගැනුම් කොට ඇත්තාහු ද, හැම දහමිහු කුමක් ප්‍රමුඛ කොට ඇත්තාහු ද, හැම දහමිහු කුමක් ආධිපත්‍යය කොට ඇත්තාහු ද, හැම දහමිහු කුමක් උතුරුකොට ඇත්තාහු ද, හැම දහමිහු කුමක් හරකොට ඇත්තාහු ද යි මෙසේ පුළුවන් නොවන නම් මහණෙනි, මෙසේ පුළුවන් නොවන ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැරීමෙන් මෙසේ පවසනු.

ඇවැත්වීම, හැම දහමිහු ජන්දය (අධ්‍යායනජන්දය, කත්තුකම්‍යානා ජන්දය) මුල්කොට ඇත්තාහ, හැම දහමිහු චිත්තසිකාරය ප්‍රභවකොට ඇත්තාහ, හැම දහමිහු ස්පර්ශය සමුදය කොට ඇත්තාහ, හැම දහමිහු වේදනාව වැදගැනුම් කොට ඇත්තාහ, හැම දහමිහු සමාධිය ප්‍රමුඛ කොට ඇත්තාහ, හැමදහමිහු ස්වෘතිය ආධිපත්‍යය කොට ඇත්තාහ, හැම දහමිහු ප්‍රභව උතුරු කොට ඇත්තාහ, හැම දහමිහු ඒමුක්තිය භාරකොට ඇත්තාහ යි. මහණෙනි, මෙසේ පුළුවන් නොවන ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැරීමෙන් මෙසේ පවසනු යි.